

I det andet scenarie lykkes det at opnå en vis stabilisering af situationen, men også i den situation vil slutresultatet blive et Irak, der økonomisk fuldstændig er i lommen på amerikanske virksomheder, en klientstat uden reel selvbestemmelse.

Vi har forsøgt med en række spørgsmål at få afklaret, hvordan regeringen forholder sig til den økonomiske genopbygning af Irak, og vi er da blevet klogere. Vi har f.eks. lært, at det er fuldstændig ligegyldigt, hvor korrupt og ineffektiv genopbygningen er. Svaret for den danske regering er det samme.

Den amerikanske regering er i færd med at fylde lommerne på selskaber, den amerikanske regering har personlige bånd til, og har ingen planer om at ændre i konceptet, bare fordi det går jævnt dårligt.

Den danske regerings enkle kommentar i svarene til Folketinget er, at der er tale om amerikanske kommercielle dispositioner, og det er jo så sandt, som det er sagt.

Problemet er, at der står meget på spil for den irakiske befolkning, men heller ikke her ønsker den danske regering at foretage sig noget, bortset fra at søge at få så stor en del af kagen som muligt for danske virksomheder.

Vi kan jo konstatere, hvordan der er få midler til genopbygning i Irak på grund af svigtende olieproduktion og manglende international interesse for genopbygningen. Interessen for den økonomiske genopbygning er jo om muligt endnu mindre end interessen for at sende soldater. Vi kan jo bare se, hvordan det går op til den kommende donorkonference. 20 mia. dollar fra USA og 200 mio. euro fra EU skal sammenlignes med et anslået behov fra Verdensbanken og besættelsesguvernørens kontor på 55 mia. dollar, hvis alt går uforstyrret for sig. Det er ikke så lidt, der kommer til at mangle.

Besættelsesmagternes arrogance og foragt for demokratiet, som vi senest har fået demonstreret i forbindelse med spørgsmålet om indsættelse af de tyrkiske tropper, den elendige sikkerhedssituation for irakerne, den langsomme, ineffektive og korrupte genopbygningsplan og den stigende vrede i Irak og resten af Mellemøsten er alle hver især gode grunde til at søge en anden vej end den, der er fremlagt: En vej ud af besættelsen og frem mod en fuld overdragelse af magten til en irakisk valgt forsamling. At sende flere tropper løser intet, måske snarere tværtimod.

Derudover vil jeg godt have lov at sige et par ord om selve den proces, vi har været igennem. Nu er der jo ikke mange tilbage i salen til at diskutere det her punkt, og det kan jeg godt forstå, for det er svært at deltage i en debat, når man ikke har læst grundlaget for diskussionen. Virkeligheden er jo, at 90 pct. af Folketingets medlemmer ikke har læst den betænkning, der kom efter klokken 3 i nat, og som vi om lidt skal stemme om.

Jeg synes, at det er uheldigt, at vi har indført den stil, at når det gælder om at træffe beslutninger om noget af det vigtigste i Danmark, nemlig det at sende danske soldater ud på opgaver, hvor de risikerer at miste deres liv, så er det noget, der skal presses igennem på en sådan måde, at det ikke kan gøres forsvarligt.

Jeg kunne ikke drømme om at kritisere de embedsmænd, som har arbejdet de sidste døgn i døgndrift for at få lavet de her svar. Men det er jo klart, at der er grænser for, hvor gode svar man kan lave med de tidsfrister, der har været. Det er klart, at der er grænser for, hvor dybt man kan komme ind i problematikken, og når man ikke kommer dybt ind i problematikken, så kommer fejlene også.

Og hvorfor er det så sådan? Hvorfor er det sådan, at det haster så meget? Ifølge et af de svar, vi har fået, skal soldaterne være udsendt i slutningen af oktober. Hvorfor skal det jages igennem på den her måde, så folketingsmedlemmer får mindre end fire timer til at læse bemærkningerne og betænkningen til et beslutningsforslag, der i sidste ende kan koste danske soldater livet?

Jeg synes, det er utrolig uheldigt, at der er så mange partier, der accepterer denne her måde at arbejde på, inklusive partier, som jo altid ellers erklærer sig som meget forsvarsvenlige, og inklusive partier, som ellers hævder, at soldaternes ve og vel ligger dem stærkt på sinde.

I de svar, vi har fået, kan vi jo konstatere, at et af de helt centrale spørgsmål – som jo formentlig må være en forglemmelse – er, at det forslag, som er blevet fremlagt fra regeringen, ikke indeholder en vurdering af truslen mod de danske soldater for at blive ramt af masseødelæggelsesvåben. Nej, det indeholder det ikke, hr. udenrigsminister.

Det indeholder en trusselvurdering om alt muligt andet: Det indeholder en trusselsvurdering om risikoen for terror, det indeholder en vurdering af risikoen for det ene og det andet, men det indeholder ikke en trusselvurdering for risikoen for at blive ramt af masseødelæggel-